

ska tolkas på följande sätt:

Ett brott som med hänsyn till dess specifika inslag uppvisar en exceptionellt hög allvarsgrad utgör ett "synnerligen allvarligt brott" i den mening som avses i denna bestämmelse, såvitt det tillhör de brott som mest allvarligt undergräver det berörda samhällets rättsordning. Vid bedömningen av huruvida ett brott för vilket en tredjelandsmedborgare har dömts genom lagakraftvunnen dom uppvisar denna allvarsgrad ska hänsyn bland annat tas till såväl den föreskrivna som den utdömda påföljden för detta brott, brottets natur, eventuella försvårande eller förmildrande omständigheter, huruvida uppsåt förelåg, arten och omfattningen av de skador som brottet orsakat liksom det förfarande som tillämpas för att beivra brottet.

2) Artikel 14.4 b i direktiv 2011/95

ska tolkas på följande sätt:

Det kan inte anses fastställt att en tredjelandsmedborgare utgör en samhällsfara i den medlemsstat där han eller hon befinner sig blott av den anledningen att vederbörande genom en lagakraftvunnen dom har dömts för ett synnerligen allvarligt brott.

3) Artikel 14.4 b i direktiv 2011/95

ska tolkas på följande sätt:

Tillämpningen av denna bestämmelse förutsätter att den behöriga myndigheten har visat att det är fastställt att det hot som den berörda tredjelandsmedborgaren utgör mot ett grundläggande samhällsintresse i den medlemsstat där han eller hon befinner sig är verkligt, faktiskt och tillräckligt allvarligt och att återkallandet av vederbörandes flyktingstatus utgör en åtgärd som står i proportion till detta hot.

(¹) EUT C 368, 26.09.2022.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 6 juli 2023 (begäran om förhandsavgörande från Dioikitiko Protodikeio Athinon – Grekland) – Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonton & Epangelmatikou Prosanatolismou (Eoppep) mot Elliniko Dimosio

(Mål C-404/22 (¹), Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonton & Epangelmatikou Prosanatolismou)

(Begäran om förhandsavgörande – Information till och samråd med arbetstagare – Direktiv 2002/14/EG – Tillämpningsområde – Begreppet "företag som bedriver ekonomisk verksamhet" – Privaträttslig juridisk person som omfattas av den offentliga sektorn – Omplacering av arbetstagare som utnämnts till chefstjänster – Avsaknad av förhandsinformation till och samråd med arbetstagarrepresentanterna)

(2023/C 296/12)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Dioikitiko Protodikeio Athinon

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonton & Epangelmatikou Prosanatolismou (E.O.P.P.E.P.)

Motpart: Elliniko Dimosio

Domslut

1) Artikel 2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen,

ska tolkas så,

att denna bestämmelse kan avse en privaträttslig juridisk person som agerar som en offentligrättslig person och som bedriver verksamhet som innebär myndighetsutövning, när denna juridiska person dessutom mot ersättning tillhandahåller tjänster som konkurrerar med dem som tillhandahålls av marknadsaktörer.

2) Artikel 4.2 b i direktiv 2002/14

ska tolkas så,

att den däri föreskrivna skyldigheten att informera och samråda inte är tillämplig vid byte av tjänst för ett litet antal arbetstagare som tillfälligt utsetts till befattningar med ansvar, när detta byte inte kan påverka situationen, strukturen och den förväntade utvecklingen när det gäller sysselsättningen i det berörda företaget eller utgöra ett hot mot sysselsättningen i allmänhet.

(¹) EUT C 359, 19.09.2022.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 6 juli 2023 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – BM mot LO

(Mål C-462/22) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Domstols behörighet samt erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål – Förordning (EG) nr 2201/2003 – Artikel 3.1 a sjätte strecksatsen – Forum actoris – Villkor – Sökanden ska ha haft hemvist i den medlemsstat där den domstol vid vilken talan väckts är belägen under hela vänteperioden omedelbart innan ansökan gjordes)

(2023/C 296/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: BM

Svarande: LO

Domslut

Artikel 3.1 a sjätte strecksatsen i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000

ska tolkas så,

att för att en domstol i en medlemsstat ska vara behörig att pröva en ansökan om upplösning av äktenskapet krävs det att sökanden, som är medborgare i den medlemsstaten, styrker att han eller hon har haft hemvist i nämnda medlemsstat i minst sex månader omedelbart innan ansökan gjordes.

(¹) EUT C 359, 19.09.2022
